

JAKUB

10

ZPRAVODAJ PŘÍBRAMSKÉ FARNOSTI SV. JAKUBA

nákl. na tištěné číslo 7 Kč

XXIV. ročník, 27. 11. 2016

ADVENTNÍ ZAMYŠLENÍ

„Adventus“ znamená příchod. V křesťanské církvi je to míněno jako „očekávání příchodu Ježíše Krista. Protože žijeme v čase, vše se periodicky vrací, končí a znovu začíná. Ježíš je s námi stále, proto jsou každý rok znovu Vánoce, proto se na ně každoročně znovu připravujeme. Věříme, že Ježíš je stále s námi; ne jako „dědula“, ale stále znovu každoročně přichází a my jeho příchod vnímáme jako příchod malého dítěte, tak jak přišel historicky, ale i nad-přirozeně, jako příchod věčného Boha do života světa a do života každého jednoho z nás. Ne „jako“ - slavení je znovuprožívání. A Ježíš reálně přichází a přináší nám dary. A opět: světu i každému jedinci. My se v radosti také obdarováváme: viditelnými dary, abychom si ten Dar – Krista připomínali. A tak v adventu sháníme, balíme, těšíme se.

Advent bychom ale měli chápat i jako vybidnutí k našemu příchodu. Ježíš přichází k nám se svými dary a povzbuzuje nás, abychom také my přicházeli se svými dary. A tak s čím přicházím já? Co nesu Ježíši, to vyjadřuji tím, co nesu člověku. Co to bude letos a pro příští rok? Co asi tak ode mě Ježíš očekává a druzí vedle mě potřebují? S čím přicházím? Co mám oživit? Jaký je můj advent?

P. Jindřich Krink

VÍTE TO?

- V době adventu se budou při ranní mši svaté ve středu a v pátek **zpívat rořáty**.
- Druhou neděli adventní (4.12.) bude mše svatá s doprovodem **dětské kapely**.
- 20.12. bude od 15.00 stavění jesliček a následně úklid kostela.

BOHOSLUŽBY	24.12. Štědrý den	15.00 Sv. Jakub, mše zaměřená zejména na děti; 16.30 Suchodol (bude ještě upřesněno); 22.00 Višňová; 24.00 Sv. Jakub
	25.12. Boží hod	9.00 Sv. Jakub
	26.12. Svatý Štěpán	9.00 Sv. Jakub
	30.12. Svatá rodina	18.00 Sv. Jakub, možnost obnovy manželských slibů
	31.12. Silvestr	16.00 Sv. Jakub, poděkování za uplynulý kalendářní rok
	1.1.2017 Nový rok	9.00 Sv. Jakub; 11.00 Suchodol; 13.00 Višňová (bude upřesněno)
	6.1.2017 Zjevení Páně	18.00 Sv. Jakub, mše na den Tří Králů
	8.1.2017 Křtu Páně	konec doby vánoční, mše svaté v obvyklém nedělním pořádku

RORÁTY

Krásnou součástí adventu jsou roráty. Jsou to každodenní jitřní mše ke cti Panny Marie. Jméno mají od prvního slova mešního formuláře. Vstupní verš zní latinsky: „Rorate coeli et nubes pluant justum.“ Tj.: „Rosu dejte nebesa shůry a oblakové dštěte spravedlivého.“ Vstupní antifona pak pokračuje: „Rozestup se země a vydej Spasitele.“

Naše země mají k rorátům zvláštní vztah. V církvi byla tato mariánská mše sloužena v adventu jen o sobotách, jako liturgické době odpovídající obvyklá sobotní mše o Panně Marii. Arcibiskup Arnošt z Pardubic byl velkým ctitelem Panny Marie a s pomocí Karla IV., který byl rovněž milovníkem mariánské úcty, docílil, že našim zemím byla dána výjimka povolující, aby tato jitřní mše byla sloužena i v ostatní dny v týdnu včetně nedělí. Toto původně výjimečné postavení české adventní liturgie se postupně oslabilo, protože každodenní rorátní mše pronikly i do sousedních zemí.

Za Karla IV. začala tradice rorátních mší, slavených s velkou účastí věřících. Snad proto se traduje, že zpěvy, které pro tyto mše máme, pocházejí z jeho doby. Melodie rorátních zpěvů jsou opřeny o husitské kancionály či jsou z nich přímo převzaty. Dnešní hudební podobu dal zpěvům novou harmonizací Vítězslav Novák, jehož práce byla jenom drobně poopravena pro liturgické potřeby. Z množství textů bylo vybráno tolik, aby byly roráty každý den v týdnu jiné. Když kněz jde k oltáři, zpívá se antifona o příchodu Páně a slavném světle toho dne, která je podložena svou latinskou podobou z antifonáře Arnošta z Pardubic. Na závěr zpívá se vždy píseň o Panně Marii z nedělních rorátů královéhradeckých, snad od Jiřího Rychnovského.

Převzato z publikace Adventní čas P. Piňhy

VÁNOCE JSOU TADY, TĚŽKO JE PŘEHLÉDNOUT

Slavíme je již dobrých 1 600 let, od doby, kdy je v Římě zavedli jako protiváhu k slavnostem Nepřemoženého slunce. Nahrazení proběhlo hladce a úspěšně. Východní část křesťanstva ovšem slavila narození Páně o svátku Epiphánie 6. ledna. Ano, kdyby se spory mezi náboženskými frakcemi řešily vždy jen posunutím data, bylo by vše více než OK.

Jsou to roztomilé svátky. Pokud nejsme finančně úplně na dně, snažíme se svým blízkým udělat radost, i když není divu, že v tom shonu někdy pořádně vypěníme. Ale nakonec to stejně dobře dopadne a většina z nás bude u stromečku rozněžněle pozorovat tu miloučkou scénku z Betléma s Marií, Josefem a malým Ježíškem v jesličkách. Taky mě to vždy dojme. Ať už jsme křesťané,

židé, muslimové, hinduisté, ateisté či agnostici, ta story má prostě hloubku a dotýká se nás všech; z cukrkandlové kamufláže na nás vykukuje drsná realita všedního dne.

Těhotná Marie se na cestu do Betléma vydala proto, že si římský císař usmyslel přepočítat své obyvatele ve městech, kam úředně náleželi. Kvůli byrokratickému nařízení přišel na Marii porod ve chvíli, kdy byla vzdálena desítky kilometrů od svého domu a v přečpaném Betléme se pro prvoroďičku nenašlo jiné místo než chlév. I o letošních Vánocích bude mnoho lidí hledat místo, kam složit hlavu, a mnoho matek se bude bát o budoucnost svých dětí a několik set milionů lidí bude prožívat Vánoce v městských slumech. Ježíškovo narození proběhlo úspěšně a přes naprosto nevyhovující hygienické podmínky to oba přežili. Podobné štěstí nemá každý všední, nevšední i sváteční den 1 600 rodiček a na 19 000 dětí. Podobně jako Marie se jen těžko dočkají pomoci.

Vánoce Nevánoce, i dnes máme svět plný šilenců, kteří podobně jako kdysi Herodes neváhají vraždit i děti, jen aby prosadili své zájmy a chránili svou moc. Ať už je to v Iráku nebo v Čadu. Josefovi s Marií a s malým se podařilo uprchnout do Egypta. Zařadili se tak mezi rostoucí armádu uprchlíků, která dnes čítá na 22 milionů lidí. Naštěstí tehdy v Egyptě neměli podobnou imigrační politiku, jakou má Česká republika a Evropská unie. Stěží by se totiž od herodovských úřadů domohli potvrzení, že jsou političti uprchlíci. Kdyby byl Josef expert, nejspíš bychom ho přivítali s otevřenou náručí, nádeník na špatně placenou práci by se taky hodil, ale jako řemeslník a příslušník střední třídy by byl pro nová imigrační pravidla naprosto nevyhovující. Z Ježíškova dětství v egypt-

ské emigraci se vyprávějí dojemné legendy. Je to jistě proto, že nemusel bydlet v žádném z uprchlických táborů, jaké jsou rozestry na Západním břehu Jordánu v jeho milé rodné zemi, kde se jen těžko daří lásce a kde se spíše rodí zahořklost, nenávisť a nesnášenlivost. Ježíšek s rodinou se nakonec vrátil do Nazaretu. Na rozdíl od milionů lidí, kteří každoročně projdou martyriem nedostatečné zdravotní péče, lokálních konfliktů a migrace, to přežil. Už kvůli tomu se o tomto příběhu a o každém podobném dá říci, že „je prostě boží“. Tesaři Josef & syn spolu s Marií spokojeně tesařili v Nazaretě do doby, než se Ježíš rozhodl, že se světem není něco v pořádku a vydal se to měnit. Jak skončil, odhadne i ten, kdo to nečetl.

Ale v tom příběhu přinesl pomoc a dal naději. Příběh Vánoc nás zavedl na Blízký východ a do Afriky, do oblastí, které se v dnešní době nejvíce potýkají s problémy chudoby, nemocí, válečných konfliktů. Můžeme si klást otázku, jaký to má všechno smysl. Mám rád Vánoce, vánoční trhy, dárky a radost, kterou přinášejí. Ten příběh na pozadí přináší i naději. Dárky, které budeme rozdávat a přijímat, mají v příběhu také své místo. Připomínají nám nezištné dary, které to chudé dítě dostalo od bohatých a moudrých mužů. I dnes mluví mnoho moudrých mužů a žen o tom, jak je třeba vymýtit chudobu, zaručit všem dětem základní vzdělání, podporovat rovnost pohlaví, snížit úmrtnost dětí a zlepšit péči o matky, bojovat s pandemiemi, zajistit ekologickou udržitelnost a rozvinout globální partnerství. Před deseti lety to v OSN nazvali miléniovou deklarací, jejíž cíle se zavázaly naplnit všechny státy do roku 2015. Odstranit chudobu a hlad na celém světě by bylo pěkné

a tento dárek by nás stál jen zlomek toho, co jsme zaplatili bankéřům na sanaci jejich neodpovědného jednání. Byl by to asi největší dárek, který bychom si mohli s Ježíškem k Vánocům přát, ale ne vždy dostaneme to, co si přejeme. Vždy se však můžeme těšit na překvapení.

Příběh z internetu. Takže příjemný advent a hezké Vánoce, plné naděje a pokoje pro všechny, vám upřímně přeji. Jarka P*

VÝZNAM ADVENTU

Adventní doba našťestí není pouze časem horečných nákupů. Má především svůj duchovní obsah. A tím je nejen příprava na Vánoce! Vyzývá nás k setkávání se s Kristem v našem každodenním životě a připravuje nás na jeho slavný druhý příchod.

V biblické knize Zjevení svatého Jana říká Ježíš: „Hle, stojím u dveří a klepu. Kdo uslyší můj hlas a otevře dveře, k tomu vejdu a budu jíst - já u něho a on u mě“ (Zj 3,20). Tyto dveře našeho srdce mají jen jednu kliku - zevnitř. Kristus je ani nevylomí, ani nevypáčí. Zevnitř je můžeme otevřít jen my...

Prožít plodně adventní dobu znamená nově se setkávat s Bohem, který nabízí naplněný život a cestu dál. Přijmout výzvu adventu znamená vycházet mu v ústřety, obracet se k němu, pozvedat k němu své oči, smířit se s ním a s těmi, kdo jsou kolem nás a odhazovat všemožnou zbytečnou přítěž, která nám znemožňuje jít po jeho cestách...

Jak jen toužím,

abys prožil advent.

Jak jen toužím u tebe bydlet,

žít důvěrně s tebou

a sdílet všechna tvá břemena.

Vždyť ti jdu vstříc

ve všech tvých přáních.

A přece jsem ti ještě nikdy nesměl žádně splnit.

Já, tvůj Bůh.

Jak jen toužím, abys prožil advent.

Jak jen toužím znovu se zrodit

ve tvém městě, tvé ulici,

ve tvém domě a ve tvém srdci.

Vždyť ti jdu vstříc

od věčnosti k věčnosti.

Ale hledám jen tebe.

Já, tvůj Bůh.

Převzato z portálu vira.cz

ALELUJA: BŮH UMÍ PSÁT ROVNĚ I NA KŘIVÝCH ŘÁDCÍCH

Zemřel kanadský básník a zpěvák Leonard Cohen. O čem je jeho tak populární píseň Hallellujah?

Podlý čin slavného krále Davida

Jednou k večeru vstal David z lože a procházel se po střeše královského domu. Tu spatřil ze střechy ženu, která se právě omývala. Byla to žena velmi půvabného vzhledu. David si dal zjistit, kdo je ta žena. Ptal se: „Není to Bat-šeba, dcera Eliamova, manželka Chetejce Urijáše?“ David pak pro ni poslal posly. Ona k němu přišla a on s ní spal. Potom se vrátila do svého domu. Ta žena však otěhotněla a poslala Davidovi zprávu: „Jsem těhotná.“ David vzkázal Jóabovi: „Pošli mi Chetejce Urijáše.“ Jóab tedy poslal Urijáše k Davidovi. (Bible 2S 11,2-6)

Smutný příběh s ještě smutnějším koncem. Král David zavolá Urijáše z právě probíhající války. Nutí ho jít se pomilovat se svou ženou, a dokonce jej za tímto účelem i opije. Uriáš ale nejedná podle králova zá-

měru, nejde ke své ženě a to ho stojí život. David ho totiž neváhá nechat zabít a Bat-šebu si vezme za ženu. Jejich dítě však zemře. Jak už to ale v biblických příbězích chodí, „Bůh umí psát rovně i po křivých rádcích.“ David svého hříchu hluboce lituje a po vši prožitě bolesti ze ztráty syna a z celé té vlastní bídy se jim narodí syn Šalomoun.

Aleluja: Chvalte Pána

Snad právě zde nejkrásněji září Boží milosrdenství, jak o něm víc než tisíc let později bude mluvit Ježíš. Je to vidět například v tom, jak celý příběh přebásnil další Žid, hluboce věřící génius, kanadský básník a zpěvák Leonard Cohen. Jeho dnes tak populární píseň Hallelujah, aspoň jak já ji chápu, je parafrází příběhu o Davidovi a Bat-šebě a je vlastně o tom, jak ono slavné slovo „aleluja“ vzniklo. Jeho český překlad zní „chvalte Pána“, a jelikož se toto zvolání vyskytuje pouze v žalmech, jež podle židovské tradice složil král David, jeho autorem je právě on. „Aleluja“ vychází z Davidových úst díky vztahu k Bat-šebě. Celá tato Cohenova meditace pak končí v poslední sloce takto: „And even though it all went wrong / I'll stand before the Lord of Song / With nothing on my tongue / but Hallelujah“ (A byť by nakonec vše dopadlo špatně / budu stát před Pánem Písně / a na jazyku / jen Aleluja).

Revoluční myšlenka:

milosrdenství - ne obět

Jedná se v Cohenově díle o velký motiv. Jen člověk, který je zlomený, může vnímat světlo, jež do něj právě skrze jeho zlomení proniká. Jsem přesvědčen, že zde je podstata. Jen ten, kdo Boží milosrdenství potřebuje, je může vnímat. Jen ten je pak ale neupírá druhým. „Milosrdenství, a ne obět!“ Snad

právě pro tuto myšlenku kdysi musel zemřít jeden bezvýznamný Žid jménem Ježíš. Je to totiž myšlenka příliš revoluční.

Zpracováno podle knihy Ladislava Heryána Exotem na této zemi, kterou vydalo nakladatelství Portál; Převzato z portálu vira.cz

MODLITBA ZLEPŠUJE ZDRAVÍ

Dokonce i ti největší skeptici byli nuceni uznat, že modlitba má jedinečné účinky, které východní meditace poskytnout nemůže. Jako názorný příklad nám může posloužit příběh doktora Larryho Dosseye, internisty, který absolvoval prestižní Jihozápadní lékařskou fakultu v Dallasu. Doktor Dossey vyrůstal v puritánské rodině na jihu Spojených států amerických a již během svých vysokoškolských studií se prohlásil za agnostika. O několik let později se začal zajímat o východní náboženství (buddhismus a taoismus) a začal praktikovat meditaci. Jeho přesvědčení bylo otřeseno, když zjistil, že mnohé vědecké studie doporučují modlitbu pro zlepšení zdraví pacientů.

První reakcí Dosseye na neúprosňé údaje bylo, že nechtěl mít s modlitbou nic společného. Nakonec však prohlásil: „Rozhodl jsem se pro modlitbu. Uvědomil jsem si, že nepoužít ji by znamenalo to samé, jako kdybych si nevzal účinný lék nebo nepodstoupil chirurgickou operaci.“

Dossey, usvědčený silou modlitby, odložil východní meditaci a rozhodl se každý den věnovat čas „rozhovoru s Bohem“. Dosseyho zkušenost sice nevysvětluje vliv modlitby na čelní lalok, ale dokazuje, že modlitba má účinky přesahující působení meditace.

Rád bych upozornil na zajímavou knihu Healing Words: The Power of Prayer

and the Practice of Medicine (Léčivá slova: Moc modlitby a lékařská praxe). Autor není žádný náboženský fanatik, který by se snažil propagovat nějakou sektu, ale vědec, doktor Dossey, který přes počáteční předsudky osobně prožil moc modlitby.

Ve své knize popisuje těsnou souvislost mezi modlitbou a čelním lalokem, když spojuje modlitbu s jedním naprosto udivujícím jevem v lékařství – spontánním ústupem rakoviny.

Během spontánního ústupu přežije člověk se smrtelným druhem rakoviny bez léčby. Nádor může být zcela vyléčen nebo se u takové osoby mohou nacházet stopy rakoviny, které však nemají zhoubný vliv.

Dossey popisuje spontánní ústup rakoviny Yujira Ikemiho z Japonska: „Vyléčení často předchází oddanost a přijetí prostřednictvím modlitby. Nejde o agresivní modlitbu za konkrétní výsledky či odstranění rakoviny.“ Čelní lalok (jeho schopnost pozitivně přijmout diagnózu a změnit život) ve spolupráci s Bohem prostřednictvím modlitby přináší uzdravení. Dossey shrnuje výzkum Ikemiho případu slovy: „Jen co se pacienti (kteří později zažili spontánní ústup rakoviny) dozvěděli o své diagnóze (rakovině), zcela se odevzdali do Boží vůle.“

Typická meditace či relaxace může tento proces narušit nebo poškodit. Potvrzuje to i výzkum stresových hormonů u pacientů před, ihned po a dva dny po chirurgickém zákroku.

Dossey uvádí výsledky britského výzkumu, že totiž hladina stresových hormonů, které oslabují imunitu, se výrazně zvýšila jen u těch osob, které předtím absolvovali relaxaci. U těch, kdo řešili své obavy či strach před operací bez relaxačních technik,

se zvýšení stresových hormonů neprojevovalo.

Modlitba se nezaměřuje na potlačení problému či léčbu příznaků, ale na spojení člověka s Bohem. Někdy modlitba především vyjadřuje souhlas s Boží vůlí a přijímá ji. Jindy může být mimořádně aktivní. Člověk může hledat odpovědi na těžké otázky svého života nebo vyjadřovat touhu poznat Boží vůli v konkrétní složité situaci. Takový zápas vyžaduje maximální aktivitu čelního laloku.

Ukázka z knihy dr. Neila Nedleyho „Život bez deprese“, kterou lze objednat na adrese [www.a-o.cz](http://www.abcsvatych.com/index.php?page=clanky/clanek&id=20130710). Převzato z: <http://www.abcsvatych.com/index.php?page=clanky/clanek&id=20130710>

KONCERTY SBORU CODEX TEMPORIS

Pokud máte rádi hudbu, sbor Codex Temporis vám v letošním roce připravil skutečně pestrou nabídku adventních a vánočních koncertů:

- **26. listopadu** kostel Chrašnice - zahájení adventu - 16.30 hodin
- **1. prosince** aula Základní školy Jiráskovy sady - Adventní a vánoční koncert Putování do Betléma - 18 hodin (společně s Chairé)
- **3. prosince** Podbrdské muzeum Rožmitál pod Třemšínem - stejný koncert s Chairé - 18 hodin
- **10. prosince** zámek Březnice - adventní koncert - 19 hodin
- **11. prosince** kostel Nejsvětější trojice v Dobříši - benefiční koncert na podporu místních varhan - 17 hodin
- **18. prosince** kostel sv. Jakuba Staršího v Příbrami - adventní koncert - 17 hod.

HUDEBNÍ MATERIÁLY NA SVATOJAKUBSKÉM KŮRU

Během podzimu 2015 a jara 2016 navštívili několikrát zdejší kůr dr. Ludmila Malá a P. Ivan Pavlíček (varhaník, muzikolog) z Klatov. Cílem jejich bádání bylo (podobně jako na jiných kostelních kůrech) vyhledání – a sepsání – nejstarších notových materiálů (posléze pak jejich srovnání s obdobnými kostelními kůrovými archivy).

Na našem kůru je několik skříní s hudebninami. V několika z nich jsou převážně hudebniny „tuctové“, většinou tištěné, z druhé poloviny 18. a první poloviny 19. století – takové, jež se vyskytují na mnoha kostelních kůrech. Cenný je však obsah skříně další...

Nutno však předem uvést, že „historie“ současného kůrového archivu začíná dnem 24. dubna 1761 – 23. dubna totiž blesk zasáhl kostelní věž a při vzniknuvším požáru vzal za své i tehdejší celý (dnes neznámo jak početný) kůrový hudební archiv. Dnešní nejstarší část archivu pochází tak z období zhruba 120 let po „onom dubnu“. Obsahuje 391 svazek z děl 93 autorů (např. J. J. Ryba – 30 skladeb). Je pozoruhodné, že 301 svazek je dílem – opisy varhaníka a regenschorihho (1840-1845) Jiřího Karla (G. K.) Skočdopole – takže lze konstatovat, že on byl vlastně zakladatelem zdejšího kůrového hudebního archivu. (Nejvíc, 17, jich vypracoval v roce 1880 a 67 v letech 1845-1847.)

Na jeho opisech hudebních děl lze vysledovat, jak se měnila praxe re-

geschorihho: zprvu opisoval jednotlivé pěvecké a hudební party, později pak celé partitury. To souviselo s tím, že se postupně měnilo pěvecké a nástrojové obsazení kůru: profesionálně vzdělané zpěváky a hudebníky (členy příbramských pěveckých sborů a orchestrů – např. Příbramská filharmonie) později nahrazovali zpěváci a hudebníci méně školení, amatérští. Měnilo se ostatně i pojetí chrámové hudby (zjednodušení melodiky...).

Ke dnešku: celoživotní dílo J. K. Skočdopole není dosud zmapováno a zhodnoceno, jak by si zasloužilo. Existoval-li nějaký soupis onoho prvotního hudebního archivu, nevíme (vzhledem k serióznosti tehdejších regeschori/varhaníků lze však mít zato, že existoval.) Kompletní soupis hudebních materiálů zpracoval ve své době dr. Vladimír Vepřek – tento seznam však (stejně jako některé hudebniny) zmizel v čase působení P. Jiřího Pecky, který důvěřivě často umožňoval (bez jakékoli kontroly) přístup na kůr mnoha lidem...

V roce 1901 věnoval zdejší regenschori Bohumil Fidler 220 hudebních děl (opisů) do tehdy právě vznikajícího Českého muzea hudby. Byla to díla 94 skladatelů – např. Václav Vincenc Mašek (1755 Zvíkovec – 1831 Praha) – 23 skladeb, Jakub Jan Ryba (1765 Přeštice – 1815 Rožmitál) – 16 skladeb; plus čtyři rukopisy skladeb vlastních. Vše bylo zařazeno do tzv. sbírký O. Horníka.

Jiří Gutwirth

ADVENTNÍ KVÍZ

Advent je doba, kterou bychom neměli promarnit. Čekáme nejen na příchod Pána Ježíše o Vánocích, ale také na konci života. Každý se jednou osobně setkáme s Pánem Ježíšem. Proto tajenka našeho kvízu obsahuje důležitou připomínku. Zjistíš ji, když ze tří možností vybereš jednu a písmeno, které je před správnou odpovědí, doplníš vždy dole do připraveného políčka.

převzato z DKC Brno

1. Advent je vždy C – o prázdninách O – před Velikonocemi P – před Vánocemi	2. „Advent“ znamená O – radost Ř – příchod I – děkování	3. Advent má N – většinou 3 neděle I – vždy 4 neděle C – různý počet nedělí
4. Advent je P – období E – liturgický předmět S – mešní kniha	5. Předchůdce Páně je R – sv. Jan Křtitel U – sv. Petr P – sv. Pavel	6. Otec Jana Křtitele je E – Izaiáš V – Zacheus A – Zachariáš
7. Jan Křtitel je V – starší než Ježíš E – mladší než Ježíš N – na den stejně starý	8. K Marii přišel anděl O – Rafael T – Gabriel A – Michael	9. Nazaret je A – v Egyptě V – v Judsku E – v Galileji
10. Mariina příbuzná je K – prorokyně Anna U – Veronika S – Alžběta	11. Z rodu Davidova M – byl pouze Josef E – byli Josef i Maria D – byla pouze Maria	12. Jméno Ježíš : – vybrala Maria ? – vybral Josef ! – oznámil anděl

TAJENKA:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

JAKUB ZPRAVODAJ PŘÍBRAMSKÉ FARNOSTI SV. JAKUBA STARŠÍHO; VYCHÁZÍ DLE POTŘEBY FARNOSTI; ČLENOVÉ RADAKČNÍ RADY: JAN, MONIKA, VOJTA, DANIEL, LÍDA, DAGMAR, JINDŘICH, LUCIE, LUKÁŠ, KATEŘINA, FRANTIŠEK, JOSEF, ANNA, ŠTĚPÁN, HELENA; KONTAKTNÍ ADRESA: JAKUBSKÁ 97, PŘÍBRAM I., 261 01; 318 624 794; FARAPRIBRAM@SEZNAM.CZ; WWW.FARAPRIBRAM.CZ